

Guadalupe: istinski prijatelj i apostol

Iz članka vlč. Johna Waucka objavljenog u časopisu „Aleteia“ o uskoro blaženoj Guadalupi Ortiz. „Svjedočenje vjere – po riječi i primjeru – neizbjježna je posljedica kršćanske veze s Isusom Kristom.“

12.07.2019.

Jedne nedjelje rane 1944. godine vraćajući se kući s mise, na tramvajskoj postaji, Guadalupe Ortiz, mlada profesorica kemije, naišla je na bliskog prijatelja, Jésusa Serranna

de Pabla. Guadalupe mu je otvorila srce i rekla je da traži nekoga s kim bi porazgovarala, točnije, svećenika.

Njezin prijatelj joj je preporučio da porazgovara s vlč. Josemarijom Escrivom, osnivačem Opusa Dei. Don Josemaria danas je kanonizirani svetac, a uskoro, 18. svibnja, Guadalupe će i sama biti proglašena blaženom.

Guadalupe bi se uvijek sjetila kako je običan razgovor s prijateljem vodio do događaja koji su se pokazali ključnima za njezin život:

„Preko poznanika s kojim sam bila ujedinjena u prijateljstvu i međusobnom povjerenju, Jezusa Serranna de Pabla, kojem sam govorila o želji za potrebom duhovnog vodstva, stupila sam u kontakt telefonom i otišla na adresu koja mi je dana kako bih upoznala vlč. Josemariju Escrivu, o kome u tom trenutku nisam znala ništa.

Naravno da tada nisam znala ništa o postajanju Opus-a Dei. Taj je razgovor bio prekretnica u mom životu.“

Jednostavno pitanje koje je jedan prijatelj uputio drugome dok se čekao tramvaj, nakon kojeg je slijedila razmjena telefonskih brojeva i na kraju, telefonski poziv. To je označilo početak životnog putovanja 27-godišnje profesorice kemije koje će je odvesti daleko od njezinog doma u Bilbao, Mexico, Rim i natrag u Madrid, sve do njezine beatifikacije u svibnju ove godine, nakon smrti 1975. godine. Tada je pronađen poziv i jedan život trajno je promijenjen.

Tako je oduvijek bilo. Ta jednostavna scena na tramvajskoj postaji u Madridu za vrijeme Drugog svjetskog rata sadržavala je nešto što je podsjećalo na prvih deset odlomaka Ivanovog evanđelja, gdje smo

svjedoci tomu kako je vijest o Isusu Kristu prirodnim putem proširena među prijateljima, poznanicima i kolegama: Andrija i Ivan, koji su bili ribari na Galilejskom moru, upoznali su Isusa, nakon čega je Andrija rekao Petru da Ga i on mora upoznati. Uskoro im se pridružuje Ivanov stariji brat Jakov. Nadalje, Filip, koji je dolazio iz rodnoga grada Petra i Andrije, nailazi na svog prijatelja Natanaela i govori mu o Isusu pozivajući ga da "dode i vidi" Onoga o kojem je Mojsije pisao. Susret s Isusom jest otkrivanje poziva od strane apostola koje se odražava u kontekstu običnih obiteljskih veza, prijateljstva i rada.

Prijateljstvo je odigralo važnu ulogu ne samo na početku Guadalupinog poziva nego i u načinu na koji je živjela. Bilo je neodvojivo od njezinog poziva na svetost i apostolata u Opusu Dei. Nekoliko godina nakon što se priključila

Opusu Dei, preselila se u Bilbao, gdje je 1949. godine upoznala mladu ženu imenom Rosario Orbegozo tijekom razgledavanja glavnog baskijskog grada koje je bilo organizirao Rosarijin brat. Taj mali izlet doveo je do prijateljstva i ne tako dugo nakon Rosario, očarana Guadalupinom prirodnosću i radošću, odlučila je postati članicom Opus-a Dei. Time je postala prva žena iz tog kraja koja se priključila Opus-u Dei.

Taj isti fenomen može se primijetiti u životu ranih kršćana. U prvim kršćanskim zapisima na latinskom jeziku, u dijalogu „Octavius“ koji je napisao Minucius Felix krajem 2. stoljeća govori o izletu trojice prijatelja, dva kršćanina i jednog poganina, koji su bili pravnici i radili u forumu, tijekom odmora za vrijeme sezone berbe grožđa u Rimu. Njih trojica su hodali obalom rijeke Tiber dok nisu stigli do Mediteranskog mora, gdje su hodali do plaže u Ostijii

i, gledajući djecu koja su se igrala na plaži, raspravljali o kršćanskoj vjeri u jednoj živopisnoj debati. Na kraju izleta, onaj prijatelj koji je bio poganić odlučio je da želi dijeliti vjeru svojih prijatelja. Tamo na odmoru na plaži njegov život se zauvijek promijenio.

Guadalupin kapacitet za prijateljstvo nije bio ograničen samo na kolege ili profesionalce koji su joj bili suradnici. Uistinu, činilo se da po tom pitanju nije imala granica. Nakon preseljenja u Meksiko 1950. godine, Guadalupe je upoznala pjesnikinju Ernestinu de Champourcin, koja je, dok je bila u egzilu iz Francove Španjolske, tamo živjela sa svojim mužem, također pjesnikom, koji je bio osobni tajnik Manuela Azane, predsjednika republike za vrijeme Španjolskog građanskog rata. Guadalupin otac Manuel bio je pukovnik u vojsci i sudjelovao je u ustanku protiv

republike koji je započeo Španjolski građanski rat u srpnju 1936. godine. Nakon što je uhićen od strane republikanske vlasti, bio je pogubljen u rujnu iste godine. Unatoč bolnoj političkoj i osobnoj povijesti koje su ih dijelile, njih dvije postale su bliske prijateljice i Ernestina je nakon nekog vremena odlučila priključiti se Opus-u Dei.

Svjedočenje vjere – po riječi i primjeru – neizbjegna je posljedica kršćanske veze s Isusom Kristom i priateljstvom s drugima. Što počinje kao priateljstvo s Isusom: „Nazvao sam vas prijateljima“, kako je rekao na Posljednjoj večeri – širi se prirodno na sve više i više ljudi. Objašnjavajući ovu dinamiku, Sveti Ivan evanđelist piše u svom prvom pismu: „Naša je veza sa Ocem i njegovim Sinom Isusom Kristom“, i zbog toga „ono što smo vidjeli i čuli također izjavljujemo vama da biste i vi bili u toj vezi s nama“.

Jedna od prvih žena Opus-a Dei u Bilbau, Mary Rivero, opisuje kako se to odražavalo u životu Guadalupe, koju je upoznala na odmoru u kući prijatelja: „Na tom mjestu...čula sam za Opus Dei po prvi puta i to me poistovjetilo s Guadalupe. Za mene, Opus Dei bio je pun radosti, optimističan i privlačan kao što je i ona bila...Nije da je Guadalupe imala nekakav poseban dar uvjeravanja, odnosno da nije bila izvrstan govornik. Toga jednostavno nije bilo. Ona je zračila samouvjerenosću i povjerenjem, a ono što je govorila, govorila je s takvom jednostavnošću, a svejedno je imalo jak učinak... A da to nisam primijetila, znala sam razgovarati s njom u tonu velike intime i iskrenosti. Nisam bila stidljiva, ali Guadalupe je bila osoba koja te jednostavno pozivala da govariš o dubljim stvarima: imala je svoju prirodnost, nježnost i neprestani osmijeh...“

Opis iskustva Mary Rivero odgovara savršeno Guadalupinom iskustvu s jednom mladom djevojkom koja je živjela u studentskom domu koji je ona vodila. U pismu osnivaču Opus-a Dei, napisanom u Mexicu 1950.

godine, ovako mu je napisala:

„Razgovaram s mnogo ukućana; nema poteškoća na tom polju s njihove strane, nego baš suprotno – one čekaju priliku da mi pričaju o svemu od početka do kraja, svaku malu stvari – *toditito*, kako se ovdje kaže.“

Nedugo prije Božića 1946. godine u pismu svetom Josemariji napisala je: „Djevojke koje dolaze ovamo uvijek su začuđene vidjeti sreću u našem zajedništvu“. Mjesec dana kasnije, opisujući jedno nedjeljno poslijepodne u centru Opus-a Dei u Bilbau koje se sastojalo od molitve, pjevanja baskijskih pjesama i plesanja sardane dok se istovremeno gulio krumpir u kuhinji, ona ovako

piše: "Voljela bih da sve djevojke koje dolaze ovamo imaju poziv i da budu sretne kao što smo mi."

Guadalupin primjer u ovom slučaju živi je podsjetnik na istinu nedavnih riječi prelata Opus Dei-a: „Istinsko prijateljstvo sadrži međusobnu brigu, koja je istinska zaštita u recipročnoj slobodi i intimi koja postoji među prijateljima. Apostolat nije nešto što je nametnuto na prijateljstvo jer (kao što sam vam napisao), mi ne „vršimo“ apostolat, mi jesmo apostoli! Samo prijateljstvo je apostolat; prijateljstvo je dijalog u kojem dajemo i primamo svijetlost. U prijateljstvu planovi se stvaraju dok se međusobno otvaramo novim horizontima.“

Za kršćane koji pokušavaju živjeti svoju vjeru u cijelosti postaje nemoguće razlikovati „biti prijatelj“ i „biti apostol“, kao i govor radosti i govor vjere. Na kraju, za onoga koji

je blagoslovljen biti dijete Božje u Kristu, biti prijateljem i biti apostolom jednostavni su načini da čovjek bude u potpunosti svoj.

pdf | document generated automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/guadalupe-istinski-
prijatelj-i-apostol/](https://opusdei.org/hr-hr/article/guadalupe-istinski-prijatelj-i-apostol/) (10.06.2025.)